

gere, kan han vel have Interesse; af at vide, men han har intet Krav paa at blive underrettet derom; hvorpaa Ansvar vil kunne komme til at paahvile saadanne Deeltagere, der ikke ere anmeldte, maa beroe paa de særegne Omstændigheder; om de i et Faldtho. f. Ex. ere ansvarlige til Creditor, er Noget, som de særlige Omstændigheder maae sige, og som Domstolene maae afgjøre. Det bliver Spørgsmaal, der maae afgjøres, men saadanne Hensyn maae ikke føre til, at der kan forlanges Underretning om det indbyrdes Forhold imellem Deeltagerne. Jeg troer ikke heller, at Spørgsmaalet er saaa ganske ligegyldigt; det vil ved mange Leiligheder kunne bringe en næringsdrivende Borgers i Forlegenhed; han kan af mange forskjellige personlige Grunde ønske ikke at træde frem som virkelig Deeltager, naagtet han er det, saaledes at han skulde give sit Navn dertil, og jeg gjen tager, at det, hvorpaa det til Slutning kommer an, er, at man kan overbevise sig om, at den, der angiver sig for at kunne forpligte et Firma, ogsaa i Virkeligheden er berettiget dertil. Naar man seer hen til selve Udkastet, som det foreligger, og man navnlig sammenligner det med, hvad der ifjor blev vedtaget i Landstinget, synes det ogsaa, som jeg har tilladt mig at udtale, at være Udkastets Mening; at det ikke er alle Deeltagere, der skulle anmeldes. Det fremgaar efter min Mening tydeligt og klart af Lovudkastets Motiver og hvad der forøvrigt er ytret, at det ikke har været Grosserer-societetets Mening at give Lovudkastet denne Udvikelse, der af Udvalgets Fleertal tilsigtes. Jeg er ikke istand til saa bestemt at opløse det, men jeg er temmelig vis paa, at det forholder sig saaledes; men naar et saadant Institut som Grosserer-societetet ønsker Forandring i Punkter, der vedrøre Handelsverdenen, er der al Anledning til at tage Hensyn dertil, men ikke at gaae videre end netop dertil, idet man ved at gaae videre let vilde komme til at bestemme Noget, som muligt vilde have kunnet afholde Vedkommende fra at fremkomme med deres Ønske.

Ordføreren: Jeg ønsker ingenlunde at gjøre denne Forhandling omstændelig, da der efter min Mening ikke ligger stor Magt paa,

om den ene eller den anden Anskuelse her maatte seire. Forsaavidt jeg har tilladt mig at høre, at det var muligt, at Fleertallet i Udvalget havde truffet Lovens oprindelige Tanke, vil jo den ærede Justitsminister derom kunne give Oplysning. Skulde dette ikke være Tilfældet, og skulde, som det ærede Mindretal mener, Grosserer-societetets Comité, fra hvem Sagen oprindeligt er sat i Bevægelse, ikke have tænkt sig Navngivelse af alle Deeltagere, men blot af dem, der have Ret til at underskrive, vil Thinget jo vide, at der af den første Spire, der ligger i Grosserer-societetets Comitéens Anmodning til Justitsministeriet, har udviklet sig en saadan Mangfoldighed af Bestemmelser, paa hvilke ogsaa den ærede Justitsminister i det forelagte Udkast er gaaet ind, at det ikke vilde være noget afgjørende Hensyn, hvad Grosserer-societetets Comitéen i saa Henseende oprindeligt maatte have tænkt sig som Lovens Indhold. Jeg er enig med det ærede Mindretal i, at det, der bør afgjøre Sagen, er, hvad der virkelig tør anses for hensigtsmæssigt; men da forekommer det mig rigtigt nok, at det turde være i sin Orden at foreskrive, at alle virkelige Deeltagere, det er saadanne, som ere ansvarlige ligeoverfor Tredeemand, bør navngives; thi hvad er Hovedtanken i hele Loven? Det er jo dog den, at lade Tredeemand faae sikker Kundskab om, med hvem han har at gjøre, med hvem han kan indlade sig, hvem der staaer ligeoverfor ham som Medcontrahent, og i et saadant Forhold kommer han, naar der er Tale om et Interessentskab, til at staae ikke blot ligeoverfor dem, der ere berettigede til at underskrive. Sjæmlem den Enkeltes Underskrift kunne nemlig Mange blive forpligtede, og det Vigtige for Tredeemand er netop, at kunne faae Meddelelse om, hvo disse ere. Først efterat have erholdt en saadan Kundskab vil han kunne danne sig en Forestilling om Firmaets Værd og Betydning. Distnok kan han aldrig have noget Krav paa at faae Oplysning om de enkelte Deeltageres Formuesforhold, men derimod har han Krav paa at faae at vide, med hvem han indlader sig. Grunden til, at Fleertallet kræver Navngivelse af alle de ansvarlige Deeltagere, er netop den, at vi ikke troe, at Tredeemand har en tilstrækkelig Garantien alene deri, at han